

*Briefje vanuit de trein van Westerbork naar Sobibor, een maand na het vertrek van Marianne. Waarschijnlijk heeft ze deze Levie wel gekend, want hij refereert aan barak 69, waar Marianne en Rebecca ook 'woonden'.*

6 april 1943 | Op deze dag vertrekt er een transport naar Sobibor met 2020 gedeporteerden, waaronder 280 kinderen. Voor dit transport waren er, in opdracht van kampcommandant Gemmeke, bankjes getimmerd in de wagons. Vanaf deze dag worden de meeste transporten uitgevoerd met goederenwagons.

*'Ie dag van de reis was al verschrikkelijk. De wagon was tjokvol. Wanneer iemand van de WC gebruik moet maken moet hij over anderen heen klimmen. Voor al de zieken is het enorm lastig wanneer die uit de bedden geholpen moeten worden. De stemming is nu al vreselijk. Iedereen kift en maakt ruzie. Wanneer de deur dicht is stinkt het ontzettend en erg benauwd. De deur open dan tocht het erg. We zitten in pikdonker. 's Nachts is het niet uit te houden van de kou. Het is een ontzettende nacht en wanneer we 's morgens de deur open maken blijkt dat het hier hartje winter is. (...)*

*'s Morgens wordt er door de Groene gevraagd of er soms een paar verrekt zijn en inderdaad zijn er twee Joden door kou en ellende omgekomen. Ze worden in de bagagewagen geplaatst. Ze rekenen schijnbaar op doden. Maar anderzijds gezien het lichte werk wat de Poolse Joden doen zie ik het niet zwart in. (...) Bij informatie bij Poolse boer blijkt dat we 100 km van Lublin af zijn dus vanavond zijn we er. We hebben er drie dagen en twee nachten over gedaan, een bloedreis. De Poolse boer zei dat de Joden neergeschoten waren. We hopen een beter lot.(...) Vinder van deze brief moet hem afgeven M.S. Barak 69 Westerbork. Geef de groeten aan moeder.' – Levie Sluizer,*

Deze brief heeft Levie na aankomst in Sobibor in de trein verstopt, Hij is in Kamp Westerbork door zijn broer Mozes op de afgesproken plaats gevonden.